

متن پرسش

سلام علیکم: استاد با توجه به سوابق مبارزاتی و اِشرافی که بر حوادث انقلاب دارید خواستم از خدمتتون سوالی بپرسم. با یکی از افراد سن و سال دار که در زمان انقلاب هم جزو مبارزین بوده ولی هم اکنون با انقلاب زاویه پیدا کرده، صحبت می‌کردم، می‌گفت که مردم سال ۵۷ بخاطر رهایی از استبداد و مشکلات حکومت پهلوی با امام خمینی همراه شدند و قصدشان آزادی و استقلال از استبداد و مفسد بود و بیشتر بدنبال یک حکومت دموکراسی محور و با حضور هر فردی اعم از مجاهدین و نهضت آزادی و غربگراها و همگان بودند تا حکومت اسلامی و با محوریت تفکر توحیدی در حکومت و یک حکومت دین محور. از سال ۵۹ هم که مشخص شد روند جمهوری اسلامی روند حکومت اسلامی است مردم زاویه گرفتند و با جمهوری اسلامی مخالفت کردند و البته جنگ هم که شد بالاخره وحدت لازم بود و لذا سکوت کردند و همکاری داشتند. در پاسخ و بررسی این مطلب اگر ممکن است نکاتی را بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلم اقشار مختلف با انگیزه‌های مختلف وارد انقلاب شدند. ولی شعارهای انقلاب، روح اصلی انقلاب را روشن می‌نمود. یکی از اصلی‌ترین شعارهای انقلاب «استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی» بود که از واژه‌ی جمهوری اسلامی می‌توان همان معنای مردم‌سالاری دینی را مدّ نظر داشت بخصوص که در فرایند تعیین نظام نیز بیش از ۹۰ درصد به همین جمهوری اسلامی رأی دادند که به معنای آن است که مردم در بستر سنت اسلامی نظام خود را پایه‌گذاری کردند. البته طوری عمل نشد تا اسلام به وسعت خود به میان آید و بعضاً تنگ‌نظری‌هایی به نام اسلام شد و بیانی‌های گام دوم که رهبر معظم انقلاب مطرح فرمودند جهت بازخوانی راهی بود که در این ۴۰ سال طی شد. و به هر حال روح انقلاب، روح حضور در جهانی بود و هست که آموزه‌های اسلامی برنامه‌ی اداره‌ی کشور باشد. موفق باشید